

[Knud Lind]

kan jo ikke både sælge arresthusene og samtidig sige, at man vil have en hel masse mennesker ind at sidde. Det går altså ikke.

Det er derfor, vi er realistiske over for det spørgsmål, og det er også derfor, vi ikke er helt afvisende over for det behandlingsspørgsmål for så vidt angår alkoholikere, som jeg ved fru Kirsten Lee vil komme frem med om et lille øjeblik.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg fik ikke et klart svar fra Fremskridtspartiets ordfører på, om man vil bruge de ekstra offentlige udgifter, for det indebærer jo Fremskridtspartiets forlangende, eller disse offentlige bygninger skal sættes til salg, og det skal privatiseres. Det kunne også være nogle af de ting, som hr. Knud Lind tænkte på, og som er Fremskridtspartiets generelle politik.

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil også gerne være med i rækken af personer i dag, der faktisk siger tak til Kristeligt Folkeparti for, at vi får denne her debat frem, og vi er også indstillet på i Det Radikale Venstre, at der skal ske noget over for spiritusbilisterne. For spritbilisme er et stort problem, og vi ved, at mange spiritusbilister er alkoholikere. Det er altså mennesker, som kan være fysisk afhængige af alkohol, eller som skades fysisk, psykisk eller socialt af deres alkoholforbrug. Og når man fradømmes sit kørekort på grund af en spritdom, har man i hvert fald et socialt problem.

Vi er enige med Kristeligt Folkeparti i, at det er nødvendigt med en skærpet indsats over for spritbilister, og det har justitsministeren også tilkendegivet. Men vi tror ikke på, at det mest hensigtsmæssige er at forlænge en fængselsstraf fra 1 til 2 år eller fra 4 til 5 år, som Kristeligt Folkeparti foreslår.

Jeg er enig med justitsministeren i, at det er alt for snæver en indgangsvinkel. Vi ved, at når så mange spritbilister er alkoholikere, skulle vi måske begynde med at gøre noget ved det problem, for folk bliver jo hverken mere eller mindre alkoholiserede af at sidde i fængsel i 2 år i stedet for 1.

Det ville efter vores opfattelse være mere konstruktivt, om man i stedet overvejede alkoholistbehandling som et alternativ til frihedsstraf for nogle af disse forseelser.

Man skal være klar over, at en sådan behandling nok skal strække sig over et år eller to – det er ikke noget med, at man bare lige kan holde et foredrag for folk en uges tid eller to; og ophører man med behandlingen i utide, bør fængselsstraffen selvfølgelig forfalde uforkortet. Det er også nogle af de tanker, jeg forstod justitsministeren var inde på.

Fru Margrete Auken sagde noget om, at man jo havde lavet disse forsøg i Grib Skov og på Kragsskov Hede med behandling af alkoholikere, men ikke opnået særlig gode resultater.

Så vidt jeg har forstået, er der tale om, at man faktisk har haft held til at behandle med godt resultat 20 pct. af de alkoholikere, der har modtaget tilbud. Det er ikke så ringe. Man skal her se på, at der ikke er nogen behandlingssystemer for alkoholikere, der når resultater, der er langt bedre end 30 pct.s god effekt, så hvis man kan få 20 pct. inden for kriminalforsorgen, hvor man nok har et særlig belastet klientel, er det absolut tilfredsstillende og gør det værd at gå videre ad den vej.

Vi er i Det Radikale Venstre tilfredse med, at justitsministeren i dag har tilkendegivet, at han nu også vil eksaminere unge om kørsel og promiller. Det er efter vores opfattelse helt uholdbart, at man underviser unge i spiritus og kørsel, men ikke eksaminerer dem, når de skal aflægge køreprøven.

Det skal naturligvis være sådan, at de unge mennesker slet ikke skal have et kørekort, hvis de ikke kan demonstrere, at de har fattet, at drikkeri og bilkørsel ikke hører sammen.

Vi afviser som flertallet i Færdselssikkerhedskommissionen at nedsætte promillegrænsen fra 0,8 til 0,5. Vi ser ikke nogen grund til at kriminalisere en gruppe trafikanter, som ikke udgør nogen større trussel mod færdselssikkerheden.

Hvad angår forslaget om afvænningsbehandling af spritbilister, må jeg sige, at når domstolene i dag kun i begrænset omfang anvender muligheden for at idømme betingede straffe kombineret med alkoholistbehandling, så er det formentlig, fordi man ved, at denne form for tvungen behandling ikke gør særlig stor gavn. For at behandling af alkoholikere skal have virkning, må man først som alkoholiker erkende, at man har et problem; den erkendelse er utrolig vanskelig at få alkoholikerne til at gøre, og det kan næppe fremmes ved dom.